

EDUCAȚIA SEXUALĂ

- un pericol pentru copiii noștri -

Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților
2011

Educația sexuală

- un pericol pentru copiii noștri -

Broșură tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului Pimen,
Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților

Culegere de texte alcătuită de
Irina Nastasiu

Editura Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților
2011

„În vremea *Vechiului Testament*, sub domnia lui Iosia, a fost descoperită în templu cartea *Deuteronomului*, adică Legea dată de Dumnezeu lui Moise. Iar regele, după ce a citit-o, și-a dat seama cu durere de enorma distanță ce se produsese între poruncile lui Dumnezeu și comportamentul poporului pe care el, regele, îl cârmuia. Așa s-a hotărât să stârpească idolatria și relele moravuri, restaurând ordinea morală în societate

Așa s-ar cuveni să fie și-n zilele noastre *Biblia* din Parlament ar trebui să existe nu doar ca obiect în fața căruia demnitarii își depun jurământul, ci și ca îndreptar pentru legile pe care aceștia le plănuiesc, le votează și le promulgă. Dacă ei ar deschide *Biblia* numai câteva pagini, atunci în țara noastră nu ar mai exista acte normative menite să legifereze sau să permită pornografia, prostituția, homosexualitatea, concubinajul, practici care nu sunt altceva decât tot atâtea căi deschise spre dezintegrarea familiei și disoluția societății. E inadmisibil să juri cu mâna pe *Biblie* și să faci legi împotriva *Bibliei*! De aceea ne vom ruga neîncetat pentru ei, aleșii noștri, pentru ca Dumnezeu să le lumineze mintea și să le încline inima doar spre ceea ce este drept, bun și de folos acestui popor, așa cum a făcut, pe vremuri, regele Iosia.

Până atunci îi rog fierbinte pe părinți să aibă grijă de copiii lor. Știu că avem multe familii adevărate, cu părinți iubitori și copii cuminți. Dar tocmai de aceea vă rog și vă îndemn, părinților, să fiți veghetori, ca nu cumva copiii voștri buni să încapă pe mâna celor ce-i strică sau să aibă la îndemână ceva ce le poate întina ființa. Nu-i lăsați doar pe seama școlii, căci într-o școală pot exista programe perverse sau o directoare care, în schimbul câtorva cadouri ieftine, le permite traficantilor să-și etaleze scârboasele mărfuri în văzul copiilor. Ajutați-vă odraslele să învețe cu drag și să se poarte frumos! Cutremurați-vă de familiile destrămate și de copiii lor rămași pe drumuri, bântuiți de mizerie și de vicii precoci. Oferiți-le pruncilor voștri mai puțin televizor și mai multă lectură: din cărțile frumoase și, pe cât se poate, pagini alese din *Sfintele Scripturi*. Eu cunosc un copil care a citit *Biblia*, în întregime, la vârsta de zece ani; nu e important ce și cât a înțeles, ci faptul în sine

că a citit-o și n-a uitat-o. Faceți din Fiul Mariei un prieten al copiilor voștri; și fiți siguri că Pruncul Iisus vă va surâde din iesle, iar Copilul Iisus va merge spre Nazaret ținându-vă de mână” .

† BARTOLOMEU,
Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului,
Mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului
(declarația de presă cu ocazia sărbătorilor de iarnă, 2010)

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI A MITROPOLITULUI BARTOLOMEU ANANIA (25 Decembrie 2010)

...„Pornind de la premisa că planeta noastră este opera lui Dumnezeu, sunt un partizan al mișcărilor ecologice, care nu-și propun altceva decât refacerea și menținerea pământului în toată puritatea, frumusețea și rodnicia lui. Nu am auzit însă de un ecologism spiritual, de un curent împotriva poluării sufletelor tinere, sistematic agresate de libertinajul mediatic care le incită gustul pentru vulgaritate, pornografie, violență și desfrâu. Or, gustul viciat devine mentalitate, iar mentalitatea deviată răstoarnă valorile, consfințind anormalitatea drept normalitate, în interiorul unei libertăți prost înțelese și rău folosite. Aceasta, însă, nu exclude neputința de a înțelege libertatea în sensul ei profund și adevărat. Cum am înțelege-o noi? Libertatea de a nu mai respecta regulile de circulație rutieră, libertatea de a devasta adăposturile din stațiile de autobuz, libertatea de a fi dezmățați, libertatea televiziunii de a afișa nerușinarea, libertatea presei de a cultiva limbajul mitocănesc, calomnia și asasinatul moral, libertatea copilului de a-și sfida părinții, libertatea mamei de a-și ucide pruncul nenăscut, libertatea legii de a consfinți anormalul drept normal, libertatea sindicalistului de a impune legea ciomagului, libertatea patronului de a-și ascunde veniturile, libertatea frontierelor de a înstrăina bunuri culturale și de a asigura invaziile

nocive de tot felul, libertatea insului de a crede că poate oricând să facă ce vrea... Nu este liber cel care poate să facă și să spună ce vrea, ci este liber cel care spune și face ceea ce trebuie și ceea ce este cuviincios

Avem o lege pentru protecția copilului, dar ea nu se resimte și pe micul ecran, și cu atât mai puțin în școlile publice unde funcționează, obligatoriu, așa-zisele programe de sănătate care-i învață pe copii cum să îmbătrânească vertiginos prin depravare planificată. Avem o lege antidrog, dar nu și una antidezmaț. Avem o lege anticorupție, dar nu și una antiseducție. Avertismentul antialcoolic devine timid și neputincios în vecinătatea imediată a bețivului proclamat erou. Ora de religie nu poate face mare lucru dacă eforturile Bisericii nu sunt sprijinite de instituțiile statului, de societatea civilă și, nu în ultimul rând, de presă. Ne interesează copiii străzii, dar nu avem dreptul să-i uităm pe copiii maidanului moral. Astăzi suntem într-o febrilă căutare de soluții împotriva crizei și a sărăciei, dar nu vom face nimic fără remediile spirituale împotriva acestei crime lente și bine studiate care distruge conștiința tinerilor.

Zadarnic curățim pământul de gunoaie dacă-l vom lăsa populat cu oameni deformați și mutilați sufletește.

Vă rog, părinților, ocrotiți-vă copiii! E vorba de viitorul nostru ca neam, popor și patrie!..

[..]

„Un lucru rău se face foarte ușor. Însă vor răspunde toți cei ce fac acel rău. Noi trebuie să combatem răul și să arătăm adevărul. Să nu creadă cineva că scapă de mânia lui Dumnezeu! Proorocul David spune la un moment dat: *Izvoare de lacrimi am vărsat, pentru că n-am păzit Legea Ta*. Din cauza aceasta se abat asupra noastră toate nenorocirile: pentru a ne face să plângem pentru păcatele noastre”. ..

† GHERASIM PUTNEANUL,
Episcop Vicar

RELAȚIILE INTIME ȘI EDUCAȚIA COPILOR

„În urmă cu peste 30 de ani, școlile din Statele Unite începeau să uzurpe autoritatea părinților și să predea educația sexuală, afirmând că părinții sunt incompetenți în a o face, iar copiii au nevoie să fie informați. De fapt, au inițiat ceva care nu avea nicio legătură cu procesul de educare, ci o manipulare și o îndoctrinare sistematică a copiilor. Programele erau predate inițial în ultimii ani de liceu, dar au fost apoi extinse și la clasele mai mici, ajungând până la grădiniță.

Aceste programe denumite înșelător în diferite moduri: «creștere și dezvoltare umană», «viața de familie», «populație și dezvoltare», «educarea populației» îndoctrinează pe copii și pe adolescenți, inoculându-le, sub aparența științei și a progresului, concepții de viață nemaîntâlnite în niciun sistem educațional existent vreodată”

„În acest scop, în cadrul acestor programe se prezintă băieți și fete dezbrăcați, activități sexuale incluzând masturbare, sodomie, zoofilie și prostituție, precum și metode de contracepție și avort lată, așadar, care este răspunsul la întrebarea pe care o pun părinții responsabili și interesați de educația copiilor și chiar copiii înșiși: **ce se poate preda sistematic în cadrul acestor ore de așa-zisă educație sexuală pe o perioadă atât de lungă, începând cu primii ani de școală sau chiar de grădiniță, până în ultimii ani de liceu?** Căci oricine își poate da seama că omenirea, timp de mii de ani, nu a avut nevoie de nicio lecție specială despre relațiile intime, care au avut loc dintotdeauna în mod firesc și natural, având drept consecință, la fel de firească și naturală, nașterea și creșterea copiilor. Este astfel evident că, în privința educației sexuale, ceea ce se predă actualmente în școlile din Occident nu este ceea ce s-ar bănuia, ci sub acoperirea unor scopuri și intenții aparent bune, valorile morale și de bun-simț sunt marginalizate sau chiar date la o parte, pentru a face loc unei degringolade sexuale fără limite. Consecințele sunt dezastruoase, iar statisticile vorbesc de la sine”

„Aceste programe de educație sexuală au distrus castitatea și modestia copiilor, incitându-i să întrețină relații sexuale premaritale.

În 20 de ani de astfel de educație, activitatea sexuală premaritală aproape s-a dublat la adolescenții din SUA. Acesta este motivul pentru care în SUA, în fiecare an, un milion de adolescente rămân însărcinate și 2,5 milioane de adolescenți contractează boli cu transmitere sexuală, care au ca rezultat sterilitatea și chiar decesul” .

„Astăzi, toate aceste campanii de informare și programe aplicative ni se înfățișează cu toate manipulările și greșelile făcute. Centrul de greutate al acestor greșeli se află în conceptul de educație sexuală practică cu adolescenții și tinerii prin excluderea părinților. Guvernul britanic a fost astfel manipulat de anumite organizații, încât a impus legi și norme prin care a instituționalizat educația sexuală în școli. Țintele urmărite de guvern nu au fost atinse, adică nu s-au redus sarcinile la adolescente și nici numărul de îmbolnăviri cu boli cu transmitere sexuală, în momentul de față Marea Britanie confruntându-se cu o situație care a scăpat de sub control: rata sarcinilor la adolescente a atins nivelele cele mai mari din Europa, iar debutul vieții sexuale la vârste foarte mici este o modă

O mare parte din familiile britanice nu este de acord cu poziția guvernului, părinții luptându-se în tribunale și în parlament pentru a-și recâștiga responsabilitatea spre binele copiilor lor. Politica guvernului britanic se bazează în continuare pe strategii care s-au dovedit a fi ineficiente, alternativa de încurajare a abstenenței în rândul tinerilor fiind întâmpinată cu ostilitate în cercurile oficiale. Experiența acestei țări arată că este mai ușor să previi decât să combați, odată creat un precedent fiind foarte greu de schimbat un sistem întreg existent deja.

Danemarca, țară scandinavă, care este, de mai mulți ani, campioana educației sexuale în școlile europene, se confruntă cu următoarea situație

- violurile au crescut cu 300%,
- bolile sexuale au crescut cu 250% la tinerii sub 20 de ani,
- cazurile de graviditate în afara căsătoriei s-au dublat,
- divorțurile s-au dublat,
- avorturile au crescut cu 500%;
- doar două lucruri au scăzut: rata nașterilor și vârsta medie a primului raport sexual

O altă țară în care educația sexuală a eșuat este Suedia, locul de naștere al «revoluției sexuale». Cursurile de educație sexuală au fost introduse în școli în 1938, pentru o perioadă de 51 de ani. Ulterior a fost legalizată contracepția, homosexualitatea și avortul. În 1955, din cauza numărului foarte mare al adolescentelor însărcinate și al bolilor venerice, educația sexuală a devenit obligatorie, în 1975 guvernul oferind gratuit întreruperi de sarcină până în săptămâna a 18-a, indiferent de motiv. Cu toate acestea, un raport guvernamental din 1985 sublinia dezamăgirea autorităților față de liberalizarea sexuală din ultimii ani, în privința căreia Suedia a început să dea înapoi, așa cum va trebui să facă și celelalte țări”.

Ce spun ultimele cercetări științifice?

„Studiile moderne în neurologie confirmă tot mai des că activitățile sexuale afectează creierul, în bine sau în rău. Astfel, abținerea și viața conjugală monogamă au un efect pozitiv asupra creierului, pe când activitățile sexuale anterioare sau din afara căsătoriei afectează creierul în mod negativ, schimbând funcționalitatea normală a creierului uman, abilitatea de a gândi, precum și deciziile importante de viață. Când activitățile sexuale sunt întreprinse în mod sănătos, ca o consecință firească a unirii dintre soți, ele sporesc relația de încredere și atașament reciproc, dând stabilitate relațiilor de familie și copiilor. Când sunt întreprinse în mod nesănătos, rezultă comportamente sexuale aberante, autodistructive și dăunătoare societății, viața de intimitate devenind o patimă nesănătoasă, la fel ca fumatul sau abuzul de alcool, pentru cei care se implică în relații sexuale multiple, de durată scurtă sau cu parteneri multipli.

În consecință, conchid autorii, spre deosebire de animale, ființele umane au fost create și desemnate să fie monogame ca mijloc de împlinire emoțională reciprocă. Oamenii nu sunt sclavi impulsurilor sexuale naturale și normale, ci, dimpotrivă, ființa umană e echipată cu capacitatea de a dirija, la nivel rațional și de voință, viața de intimitate”.

Structura creierului și impulsul sexual

„Un alt fapt interesant confirmat de oamenii de știință este că viața de intimitate e mai mult decât un simplu act fizic. De fapt, spun autorii, cel mai important organ sexual al ființei umane e creierul, atât bărbatul cât și femeia secretând substanțe care, deși diferite, în momentele de intimitate, generează simțăminte și senzații de plăcere similare la nivel cerebral”.

.. „Relațiile intime în afara cadrului monogam și conjugal sunt dăunătoare, generând consecințe nefaste în persoana umană: depresii, predilecții spre sinucidere, diverse probleme emoționale”.

Ce indică studiile de specialitate?

„Creierul e încă în formare pe durata pubertății și devine matur doar la 25 de ani. Până atunci, activitățile sexuale îl modelează și, spun cercetătorii, au următoarele consecințe:

- adolescenții care nu practică abținerea tind să sufere de depresie de trei ori mai mult decât adolescenții care o practică;
- adolescentele care nu practică abținerea sunt de trei ori mai înclinate decât cele care o practică să încerce să se sinucidă,
- adolescenții neabstinenți sunt de șapte ori mai înclinați decât adolescenții abstinenți să încerce să se sinucidă,
- adolescenții și adolescentele neabstinerente prezintă un risc mult mai mare decât adolescenții abstinenți de a divorța după căsătorie sau de a avea căsătorii neîmplinite, pline de conflicte și o viață conjugală nesatisfăcătoare,
- adolescenții neabstinenți descoperă, migrând de la un partener la altul, că se simt tot mai mizerabil și neîmpliniți și că, în loc de simțăminte de afecțiune pentru persoana de sex opus, simt dezgust,
- abilitatea de a forma relații sănătoase, mature și de lungă durată este mai scăzută la persoanele care nu practică abținerea;
- adolescenții neabstinenți ei înșiși își atribuie dificultățile

- emoționale relațiilor sexuale multiple și nestabile;
- riscul de infecție cu boli transmisibile e, de asemenea, cu mult mai ridicat la tinerii neabstinenți: la ora actuală 70 de milioane de americani suferă de o boală sexuală transmisibilă, iar anual 19 milioane de noi cazuri apar. Jumătate din noile cazuri se ivesc la tineri sub 25 de ani. În anii '60 erau cunoscute doar două boli venerice - gonoreea și sifilisul, ambele fiind tratabile cu penicilină. Astăzi, însă, sunt cunoscute cel puțin 25 de boli sexuale transmisibile, dintre care multe nu se pot trata. În anii '60 doar unul din 15 adolescenți erau infectați cu boli transmisibile. Astăzi, unul din patru adolescenți neabstinenți americani sunt infectați cu o boală transmisibilă;
- incidența sarcinii e ridicată; 50% dintre tinerele americane neabstinerente rămân gravide la un an după ce își încep viața de intimitate,
- persoanele neabstinerente au o probabilitate redusă de fericire conjugală și una crescută de a nu se putea adapta vieții de familie.

Este foarte probabil, afirmă autorii, că tinerii care se confruntă cu aceste consecințe nu au fost informați de efectele negative ale neabstinenței pe parcursul pubertății. În sondaje de opinie efectuate în SUA, 70% dintre adolescentele și 55% dintre adolescenții care nu au practicat abstinerea afirmă cu regret că nu au rămas abstenenți până la căsătorie. De asemenea, majoritatea dintre ei recomandă predarea cursurilor de abținere în liceu.

De ce să așteptăm?

Creierul unui adolescent este în curs de maturizare, iar deciziile luate de un creier imatur influențează direcționarea acestui proces de maturizare spre un destin pozitiv sau negativ. În viața de intimitate, relațiile frecvente de atașament urmate de întreruperea lor cauzează simtăminte de depresie. Ele afectează negativ și capacitatea creierului de a trasa o direcție morală și stabilă vieții și îl face nedisciplinat. Iar indisciplina generează riscuri mai mari privind contactarea de boli

transmisibile sau sarcini nedorite. Fiecare act de intimitate presupune atașament, iar cu cât atașamentele sunt mai dese și cu persoane diferite, cu atât va fi mai dificil de realizat unul permanent”

Sfaturile cercetătorilor

„Studiile de specialitate sunt convingătoare pentru motivarea tinerilor de a rămâne puri până la căsătorie, iar după aceea, de a avea o viață de fidelitate conjugală. Autorii evidențiază și alte aspecte utile:

- formarea de relații de prietenie între tinerii care practică și afirmă abstinanța;
- practicarea abstinentei sexuale simultan cu practicarea abstinentei față de alți factori nocivi, cum ar fi tutunul, alcoolul, drogurile, pornografia;
- limitarea contactului fizic între adolescenți înainte de căsătorie;
- reducerea, sau eliminarea chiar, a timpului petrecut pe internet ori în fața televizorului și implicarea adolescenților în activități utile cum ar fi îndeletniciri academice, artistice sau muzicale, activități atletice, muncă voluntară, acțiuni filantropice și implicarea în viața Bisericii și a societății;
- implicarea părinților și a întregii comunități pentru reducerea activității sexuale a adolescenților”

Concluzii

„Dacă în prezent există tendința de a lua prea puțin în considerare termenii precum abstinanța, castitatea și fidelitatea, cumpătarea sau puritatea, există și aspecte mai practice care se dovedesc inoportune, oricând și oriunde, lecțiile de educație sexuală a copiilor. Să presupunem că s-ar organiza cursuri de conducere auto pentru copii încă de la primele clase școlare. Dacă ar fi puși să dea examenul teoretic și practic pentru permis de conducere, o parte dintre elevi în mod sigur ar reuși să-l treacă, deoarece legislația rutieră este mai simplă decât multe din disciplinele predate obișnuit la școală, iar îndemânarea în a conduce un vehicul este probată de mulți copii pe piste de karting, de exemplu.

Cu toate acestea nicio autoritate nu și-ar asuma răspunderea de a le oferi permisul de conducere înainte de împlinirea unei anumite vârste, indiferent de cunoștințele teoretice și aptitudinile practice dovedite, deoarece ar avea în vedere și alte aspecte caracteristice adulților, cum ar fi responsabilitatea în cazul încălcării regulilor de circulație sau capacitatea specifică persoanelor mature de a lua decizii în situațiile critice din trafic. Din aceste considerente practice este evident că ar fi inoportună introducerea unor lecții de conducere pentru copii și că ar fi cu totul absurd să fie permis copiilor a conduce un vehicul pe drumurile publice, chiar în condițiile organizării unor cursuri de educație rutieră sau de conducere preventivă, începând de la grădiniță până în ultimii ani de liceu.

Această atitudine prudentă este dată însă la o parte când este vorba de relațiile intime, unii considerând că, sub acoperirea unor cursuri de educație sexuală a copiilor, pot fi ignorate aspectele legate de responsabilitate și maturitate, generând consecințele grave prezentate în statistici.

Într-un mod similar, niciun părinte responsabil nu permite unui copil deținerea, utilizarea sau accesul la arme, droguri sau anumite medicamente ori substanțe toxice. Chiar dacă s-ar organiza lecții de educație pe aceste teme, informațiile, explicațiile sau cunoștințele oricât de amănunțite dobândite de copil nu-l pot convinge pe un părinte responsabil să fie indiferent față de pericolele respective și nici pe autoritățile publice să modifice legislația în aceste domenii.

Pe de altă parte, chiar în condițiile în care s-ar arăta în detaliu toate efectele negative, este evident că, vorbind unui copil în mod sistematic și repetat despre, de exemplu, cum și de ce se consumă drogurile, nu te mai poți aștepta ca acesta să nu dorească să le încerce. Acest aspect, care ține de domeniul psihologiei, este utilizat în publicitate și marketing pentru creșterea consumului și a vânzărilor. Un exemplu, mai cunoscut este eșecul mesajelor de avertizare de pe pachetele de țigări, care din motive complexe sunt ignorate de toți fumătorii. Așa se face că într-un mod similar, în urma educației sexuale, s-au stimulat și amplificat în tineri dorințe și atitudini opuse scopului și intenției declarate a acesteia.

Recomandări finale

„Poate că unii își închipuie în mod idilic orele de educație sexuală ca un fel de joc inocent cu păpuși, de-a mami și de-a tati. Însă experiența prezentată pe parcursul acestui material, cu privire la conținutul și consecințele educației sexuale a copiilor în alte țări, arată un adevărat dezastru, stârnind părinților și întregii societăți românești motive clare de îngrijorare, care să îndreptățească o atitudine hotărâtă de respingere a inițierii unor astfel de lecții sau cursuri în școlile noastre. Trebuie avut în vedere și faptul că promotorii educației sexuale recurg la diverse strategii pentru a-și atinge scopul, astfel încât atunci când nu reușesc impunerea unor măsuri de sus în jos, prin intermediul unor legi sau reglementări, să apeleze la instruirea și susținerea financiară a unor persoane, care să le răspândească apoi concepțiile pe teritoriul întregii țări în așa fel, încât educația sexuală a copiilor să apară ca impusă de la sine, de jos în sus, la cererea populației adresată autorităților școlare și guvernanților.

Toată această atitudine hotărâtă a celor conștienți și responsabili față de viitorul copiilor în România trebuie extinsă și asupra întregului mediu social în care aceștia cresc, având în vedere ofensiva eroticului și chiar a pornografiei nu doar asupra educației școlare, ci și asupra mediilor de informare și publicitate presă, emisiuni TV, chioșcuri de ziare, afișe sau reclame, culminând cu activitățile la modă de pe internet, care au o influență și o putere de penetrare foarte mari în rândul copiilor, de la vârste din ce în ce mai mici.

Spre deosebire de toți acești factori negativi, educația sexuală în școli presupune instituționalizarea răului, a cărei acceptare ar conduce la o amplificare și o multiplicare a tuturor celorlalte rele existente deja. Respingerea acestei instituționalizări este un început necesar, care, prin intermediul unor complexe mecanisme de natură socială și psihologică, să îndreptățească o perspectivă optimistă asupra viitorului copiilor și al tinerilor în țara noastră, cu efecte benefice la nivelul întregii societăți”.

Ovidiu Buruiană

DEZBATERI PARLAMENTARE

„Necesitatea elaborării și aplicării la nivel național a unui program de educație pentru sănătate este evidentă. Pretutindeni se fac eforturi pentru eradicarea consecințelor lipsei de informare în domeniul educației, pentru sănătatea proprie și a semenilor, pentru stoparea irosirii de vieți omenești din, s-ar putea spune, neștiință elementară” .

„Evident, trebuie realizat un program pentru educație și sănătate, cu respectarea legislației și a *Constituției* României, care să respecte valorile moralei creștine, tradiția și, nu în ultimul rând, bunul simț

Educația sexuală este o temă consacrată prin capacitatea de a genera nemulțumiri, dispute, perspectivele contemporane găsindu-se nu neapărat în conflict, cât mai degrabă într-o lipsă de complementaritate cu morala tradițională. Or, o astfel de abordare pierde în fața viitorului, care ajunge să cunoască aceleași și aceleași drame ale tinerilor afectați de consecințele unor concepții imature despre sexualitate. De unde deducem necesitatea de a oferi tinerilor pe lângă cunoștințele despre anatomie, fiziologie și igienă, repere morale și susținere psihologică a personalității în formare a acestora

Trăim momente în care nu avem dreptul să fim pasivi și să privim cum generația, pe care noi trebuie să o formăm, este zdrobită de neîndemânarea sau reaua credință a celor care au puterea de a lua decizii. Unele informații nesustținute din punct de vedere științific se dovedesc a fi nocive pentru evoluția personalității umane.

Calitatea științifică și pedagogică a materialelor elaborate și aprobate în cadrul programului național de educație pentru sănătate este deficitară

Se prezintă ca normale sau particulare aspecte ale comportamentului sexual care sunt considerate aberante nu doar prin tradiție, prin prisma moralei creștine, ci și din perspectiva științei” . ..

... „Un program național de educație pentru sănătate nu poate și nu trebuie să facă apologia anarhosexualismului, fenomen distructiv pentru societate.

Sociologi cunoscuți definesc tentația de a oferi homosexualității statutul de comportament sexual normal ca un simptom al anarhosexualității, identificând, drept bază a acestei tendințe, reaua înțelegere a noțiunii de multiculturalism și încă și mai inadecvata ei aplicare, către care pare să încline lumea contemporană. Concepții conexe multiculturalismului prost receptat ajung să legitimeze ideea unei lumi îndrumată să renunțe la axiologia heterosexualității, la pudoare, la rușine și abținere, la castitate și la fireasca înclinație de a distinge genurile masculin și feminin.

Anarhosexualismul este un fel de anarhism coborât în practicile cotidiene legate de plăcerile trupesti. *Fac ce vreau cu trupul meu*, spune adeptul anarhosexualismului. La care, spre exemplu și pentru echitatea prezentării, creștinul opune iar și iar avertismentul Sfântului Apostol Pavel «*Nu știți oare că trupurile voastre sunt mădulare ale lui Hristos?* . *Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care îl face omul este în afară de trup, dar cine se dă desfrânării, păcătuiește în însuși trupul său*» (I Corinteni 6, 15, 18). Ce-ar însemna educație pentru viață? Ce anume trebuie să inducem copiilor pentru a obține efecte provitaliste, care întăresc șansele vieții, atât ale vieții lor, cât și ale vieții colective? Care sunt acele elemente ziditoare pe care, dacă le afectezi, vei provoca ruina vieții individuale și a vieții în comun? Ce înțelesuri capătă o chestiune ca aceea a anarhosexualității în viziunea sociologiei ca știință a vieții în comun? Ce semnificație sociologică au fenomene precum cele socotite normale în unele dintre materialele oferite ca auxiliare pentru disciplina de educație pentru sănătate și ca nefirești de către morala tradițională?

În opinia lui E. Durkeim, culturile care educă indivizii pentru familie cu copii îi protejează în fața sinuciderii. Gradul de protecție în fața unor riscuri precum acela al sinuciderii crește spre familia cu copii și scade spre familia fără copii și indivizi singuri (celibatul). Autorul sugerează că situația afamilială induce un fenomen de subsocializare, care predispune apoi la sinucidere, violență, prăbușirea «fericirii medii» (sociale) etc”.

... „Nu se pot generaliza și prezenta ca repere pentru țara noastră rezultatele unor studii efectuate în Statele Unite sau în altă țară occidentală, unde normele morale sunt cu totul altele, trendul general al societății în privința comportamentului sexual este altul ș.a.m.d.”

... „Aducem observația conform căreia tinerii pot fi tentați să experimenteze ceea ce găsesc explicat în astfel de materiale, experimente care ar putea avea efecte nebanuite, mergând până la unele dezastruoase asupra integrității lor fizice și psihice, de la răni și infecții până la tulburări de personalitate. Nu ar fi de mirare ca un tânăr care se apucă să experimenteze anumite moduri de obținere a plăcerii sexuale, așa cum sunt ele prezentate în materialele educative, să se rănească și chiar să ajungă să-și pună la îndoială propria identitate sexuală. Este binecunoscut faptul că pentru copii, pentru tineri, impactul elementelor referitoare la sexualitate este puternic și că poate fi puternic negativ, șocant, traumatizant dacă întâlnește aceste elemente într-un context inadecvat”. ..

... „Bunul simț, sensibilitatea nu sunt nici complexe, nici inhibiții și ele continuă să existe la tinerii noștri. Nu trebuie confundate bravadele cu conținut mai mult sau mai puțin vulgar, determinate de anumiți factori psihologici sau conjuncturali și de gradul de permisivitate pe care o manifestă societatea în această direcție, cu o lipsă veritabilă a bunului simț.

Materialele de educație pentru sănătate luate în discuție încadrează homosexualitatea în sfera normalului, în contradicție cu științele biomedicale și cu psihologia

Materialele preparate pentru secțiunea de educație sexuală ating, adesea, într-un mod care s-a vădit a fi complet inadecvat prin consecințe anumite aspecte ale comportamentului sexual uman. Astfel, s-a putut constata, în kit-ul multimedia, alăturarea între heterosexualitate, bisexualitate ca tipuri de comportament sexual normal (*Comportament sexual normal: Heterosexualitatea. Homosexualitatea. Bisexualitatea*) Același pachet informativ afirmă că «legiferarea căsătoriei între homosexuali în anumite state reprezintă

un câștig cert». Se poate spune că prin aceste afirmații materialul se constituie într-o apologie pseudoștiințifică a unor practici sexuale asupra cărora încă există controverse susținute în lumea științifică, relativ la încadrarea lor în sfera firescului sexualității umane. Din acest punct de vedere, pachetul informativ multimedia conex Programului de educație pentru sănătate reușește trista performanță de a surclasa orice alt punct de vedere oficial exprimat în țara noastră. *Codul Penal* (art. 201) precizează: *Constituie perversiune sexuală orice acte nefirești în legătură cu viața sexuală, altele decât cele prevăzute în articolul 200* (anume, mult dezbătutului articol care prevede că relațiile desfășurate în public - sau care au ca urmare scandalul public - între persoane de același sex constituie fapte penale) Așadar, homosexualitatea continuă să fie, în accepția legilor noastre, un act nefiresc. Tresărire involuntară a conștiinței legiuitorilor sau, dimpotrivă, construcție elaborată în mod conștient și asumat, articolul 201 *Cod Penal*, arată măsura societății noastre, nedispusă să includă anomalia în firescul cotidian. Articolul 200 este un exemplu de legislație orizontală legată de principiul constituțional al dreptului la intimitate, el nu discută naturalul sau nenaturalul relațiilor homosexuale, ci oprește încălcarea intimității persoanelor adulte care desfășoară de comun acord astfel de relații.

De-abia mai jos textul *Codului Penal* lămurește care este, de fapt, atitudinea justiției autohtone față de actul homosexual, prin articolul 201, care dezvăluie faptul că homosexualitatea constituie, un «act nefiresc în legătură cu viața sexuală»

Spre deosebire de teologia morală, a cărei poziție față de relațiile sexuale nenaturale este bine precizată, știința nu a reușit până în prezent să emită o opinie coerentă relativ la această problemă. Dacă s-au adus, adesea, argumente pentru încadrarea homosexualității în sfera firescului, se cere să fie semnalate măcar și argumentele care nu susțin această perspectivă. Este un fapt incontestabil că specialiști de renume, publicații de prestigiu afirmă că homosexualitatea nu intră în sfera firescului uman.

Astfel, dicționarele consacrate științei medicale definesc homosexualitatea masculină și feminină ca fiind comportamente

sexuale aberante sau perversiuni. Dăm câteva exemple: tratate de psihologie consideră homosexualitatea feminină și masculină perversiune a instinctului sexual alături de ninfomanie, satiriasis, exhibiționism, fetișism, sadism, masochism, bestialitate, necrofilie, ferontofilie, pedofilie (C-tin Enăchescu, *Tratat de psihologie*, ed. a II-a, Ed. Tehnică, București, 2001, p. 155), vezi Larousse, *Dicționar de psihiatrie și psihologie clinică* - sub redacția J. Postel, Editura Univers Enciclopedic, București, 1998, pag. 407, *Dicționar medical*, Valeriu Rusu, Editura Medicală, București, 2001; pag. 518 (*Homosexualitate: deviere a instinctului sexual caracterizată prin afinitate sexuală pentru persoanele de același sex*). *Tratatul de etică psihiatrică* al lui Bloch și Chodoft face precizarea că Asociația Psihiatrică Americană numește homosexualitatea «tulburare de orientare sexuală» (Sydney Bloch, Paul Chodoft, *Tratat de etică psihiatrică*, Asociația Psihiatrilor Liberi, Geneva, Initiative on Psychiatry, București, 2000, pag. 150)". ...

„Considerăm că viziunea propusă de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului este vulgarizantă, susceptibilă de producerea unor adânci traume emoționale și psihice la nivelul personalității tinerilor. În acest sens, cerem reconsiderarea programei *Educația pentru sănătate în școala românească*, în sensul fundamentării concepției asupra educației sexuale a copiilor români din perspectiva moral-creștină”

**Scrisoare deschisă adresată ministrului Educației, Cercetării și
Tineretului, d-lui Alexandru Athanasiu**

Domnule Ministru,

„În calitate de medic și de coordonator al proiectului *Pentru Viață*, desfășurat în liceele din Cluj, mă simt obligată să vă aduc la cunoștință observațiile și concluziile la care am ajuns, după doi ani de predare a cursului *Educația sexuală bazată pe principiile moral-creștine* în aceste licee”

Concluzii și propuneri:

„1) Frecvența bolilor cu transmitere sexuală va crește în continuare, dacă nu vom oferi o educație sexuală bazată pe PREVENȚIE prin ABSTINENȚĂ până la căsătorie. Consider că aceasta este singura metodă corectă, sănătoasă, fără pericole și consecințe nefaste atât fizice, cât și psihice asupra adolescenților. Am constatat cu satisfacție că foarte mulți elevi au înțeles acest lucru și l-au acceptat. Propun deci ca acest model de educație sexuală să fie luat în considerare. Suntem convinși că mulți părinți acceptă acest model mai mult decât promovarea excesivă a contraceptivelor în școli și licee, cum s-a făcut până acum. Folosirea prezervativului nu va reduce numărul de avorturi și al bolilor cu transmitere sexuală, ci, dimpotrivă, va încuraja elevii și elevele să înceapă o viață sexuală de timpuriu (cum de altfel se întâmplă deja), necunoscând riscurile la care se expun

2) Pilula contraceptivă obișnuită cât și cea «de urgență» denumită și «de-a doua zi» care este pur abortivă, constituie adevărate pericole pentru sănătatea elevelor, nemaivorbind de rata lor de eșec. Cu excepția cazurilor când sunt administrate ca medicament pentru diferite afecțiuni ginecologice, contraceptivele contribuie la creșterea ratei avorturilor în rândul elevelor, la scăderea vârstei de începere a vieții sexuale, la creșterea sterilității și a afecțiunilor acute și cronice, atât ginecologice cât și ale altor organe. În final ne vom trezi cu un tineret bolnav, care nu ne va mai fi un sprijin la bătrânețe, ci o mare povară.

3) Propun ca materia *Educația pentru sănătate* să fie predată de către medicii școlari, medicii pediatri sau medicii de familie, deoarece aceștia cunosc cel mai bine toate aspectele ei. Întrebările pe care le pun elevii sunt de multe ori de natură medicală de specialitate, uneori inaccesibile unui profesor, poate cu excepția profesorilor de biologie. De altfel, am observat că aceștia din urmă sunt cei mai interesați în predarea acestui subiect.

4) Propun ca programul de educație pentru sănătate să fie dezbătut public și la dezbaterile lui să participe atât organizații neguvernamentale, cum sunt organizațiile **pro-vita**, reprezentanți ai

mass-media, cât și reprezentanți ai **Bisericilor (Ortodoxă, Catolică și alte confesiuni)** Aceste probleme **nu pot fi dezbătute în afara principiilor moral-creștine.**

5) **Înțelegem că introducerea programului de educație pentru sănătate în școli este necesară.** Făcând referire la educația sexuală, ca parte a educației pentru sănătate, mă declar împotriva introducerii în școli și licee a unui model de educație sexuală, bazat pe promovarea contraceptivelor și a prezervativelor. În acest fel, tinerii sunt încurajați să folosească pilula sau prezervativul, adoptând un stil de viață lipsit de responsabilitatea actului sexual. Cel mai îngrijorător este faptul că acest model nu pune în evidență decât falsele «beneficii» ale metodelor de contracepție, încurajând intensificarea sexualității. Astfel, va exista mereu o rată de eșec și vor exista sarcini nedorite, prin urmare, vor exista avorturi de care vom fi direct răspunzători.

6) Trebuie să avem grijă ca acest instrument de formare a tinerilor - educația sexuală - să nu se transforme în unul de deformare.

7) Propun ca, în elaborarea manualelor și predarea educației sexuale, ca subcapitol al educației pentru sănătate, să se pună accentul pe promovarea abstenenței la elevii din școli și licee. Fără reperele moral-creștine, care presupun disciplinarea sentimentelor, castitatea și respectul față de celălalt, educația sexuală se poate transforma ușor în antieducație.

Menționez că în SUA funcționează deja de o bună perioadă de timp programele educaționale ce promovează abstenența până la căsătorie, iar statul american cheltuie anual 50 de milioane de dolari pentru implementarea unor astfel de programe în școli. Acestea au rezultate durabile, contribuie la scăderea numărului de avorturi în rândul adolescentelor și le oferă tinerilor un mod de viață cu adevărat sănătos”.

Cu stimă,

**Dr. TODEA-GROSS CHRISTA: coordonatorul Proiectului
Pentru Viață, Cluj-Napoca**

POZIȚIA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

„Bombardați cu reclamații și sesizări din partea părinților și a cadrelor didactice, reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române au atras atenția, în 2003, asupra pericolului introducerii orelor de educație sexuală în școli și a necesității revizuirii programei școlare pentru opționalul *Educație pentru sănătate*”

Potrivit purtătorului de cuvânt al Patriarhiei BOR, părintele Constantin Stoica, Biserica a primit mii de sesizări din partea părinților și profesorilor din toată țara, scandalizați de modul exagerat în care profesorii insistă asupra unor detalii legate de sexualitate. «Există o serie de situații în care ceea ce învață elevul la ora de educație sexuală intră în contradicție cu ceea ce învață la ora de religie. Părinții acuză faptul că profesorii folosesc banane ca material didactic și că insistă exagerat de mult pe subiecte cum ar fi anticoncepționalele sau prezervativul, fără să vorbească elevilor și despre caracterul moral al acestora. În plus, Biserica nu poate fi de acord cu prezentarea homosexualității în școli ca pe un fapt absolut normal, ceea ce nu se întâmplă nicăieri în Europa», ne-a declarat părintele Stoica. În această ordine de idei, membrii Sfântului Sinod au cerut factorilor responsabili să reformuleze programa orelor de educație sexuală, în urma unor consultări cu reprezentanții Bisericii (Cotidianul, ediția din 14 noiembrie 2003)

Cu toate acestea, opționalul *Educație pentru sănătate*, în lipsa unor specialiști instruiți și a unor manuale bine structurate, permite, în continuare, abordări și interpretări personale, nepotrivite nivelului de înțelegere al școlarilor de vârstă mică

O poziție tranșantă a Bisericii va duce la regândirea acestei materii și la eliminarea din programa școlară a noțiunilor contrare duhului creștin”.

Educația sexuală, sub umbrela legii!

„Pe fondul unei adevărate «explozii» de știri legate de fetițe rămase însărcinate la numai 12-13 ani, din ce în ce mai multe voci susțin necesitatea introducerii educației sexuale în școlile din România, ca o soluție pentru prevenirea acestor incidente. Numeroase studii academice au relevat, însă, că educația sexuală duce la încurajarea sexului premarital și, în consecință, la creșterea numărului de sarcini neplanificate”

.. „Profesorul John Jemmot, autorul studiului, susține că mult mai eficientă ar fi încurajarea copiilor să fie abștinenți, decât predarea cursurilor despre contracepție” (*Libertatea*, 3 februarie 2010, *Copiii care primesc educație sexuală își pierd virginitatea mai devreme*). . .

... „Decizia MECT de a implementa, la nivel național, precum și «elaborarea cadrului legislativ secundar» vizează introducerea obligatorie în programa școlară a *Educației pentru sănătate*, deci și a educației sexuale pentru elevi”.

.. „În cadrul evenimentului «50 de ani de pilulă contraceptivă», desfășurat la Cluj în toamna anului trecut, dr. Aurora Liiceanu constata faptul că evoluția nivelului educațional și economic se datorează în parte și pilulei, căci, dacă înainte femeile abandonau studiile pentru a întreține o întreagă familie, situația s-a îmbunătățit radical. **«În ceea ce privește relațiile dintre femei și bărbați și acestea s-au schimbat foarte mult. Unii o leagă de pilulă. Este adevărat, sunt legate (...) Această inovație este extraordinară, pentru că permite femeii să fie stăpână pe propriul ei corp».** ([http //radio.ubbcluj.ro/](http://radio.ubbcluj.ro/))

Acestea sunt principiile morale după care se ghidează «experții» atestați de Ministerul Educației! Orice alt comentariu este, credem, de prisos. .” ..

Educația pentru sănătate - materie obligatorie în școli

... „Pe data de 12 aprilie 2011, la Grupul Școlar «Al. Vlahuță» Șendriceni, în parteneriat cu DSP Botoșani, s-a organizat o întâlnire

având ca temă **Educația sexuală - o problemă importantă în formarea personalității individului.**

Activitatea s-a desfășurat la Sala Teatrului din Dorohoi, avându-i ca invitați pe Angelica Straticiuc, inspector DSP Botoșani și coordonator al Fundației «Tineri pentru tineri» și dr. Corneliu Saradan. Cei 550 de elevi prezenți la manifestare au aflat că **«educația sexuală este necesară celor mici (preșcolari, școlari), dar și tinerei generații de adolescenți (...)** Educația sexuală este cea care trebuie să-î învețe pe tineri ce înseamnă intimitatea, dar să ofere și o perspectivă generală asupra a ceea ce înseamnă sistemul reproducător, metodele de contracepție și BTS, și, mai mult decât atât, **să le ofere posibilitatea de a stabili singuri ce înseamnă identitatea sexuală, rolul fiecărui gen sexual în familie, societate, percepția asupra corpului, relațiile cu persoanele de același sex și cu cele de sex opus»** (sursa: http://www.gsvlahuta.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=158:o-via-fr-riscuri&catid=78:c-a-e&Itemid=142).

Ce fel de părinte este acela care poate asista indiferent la «contaminarea» propriului copil cu asemenea noțiuni?! Ce fel de pedagog este cel care le poate vorbi, cu seninătate, preșcolarilor și școlarilor despre firescul relațiilor cu persoanele de același sex? De ce acceptăm, în mod pasiv, toată această avalanșă a răului care ne vizează în mod direct copiii? Cum a ajuns o astfel de lege pe masa parlamentarilor noștri, fiind, deja, adoptată de Camera Deputaților?

Până la votul decisiv din Senat, mai e un singur pas. Rămâne de văzut care va fi reacția societății civile în fața acestei provocări fără precedent în istoria învățământului românesc”.

„Înainte negrei străinătăți cad codrii noștri seculari...”

„Într-o scrisoare deschisă adresată ministrului Educației, Cercetării și Tineretului, Alexandru Athanasiu, în septembrie 2003, dr. Christa Todea-Gross, coordonatorul Proiectului *Pentru Viață* - Cluj-Napoca preciza următoarele:

Făcând referire la educația sexuală, ca parte a «Educației pentru Sănătate», mă declar împotriva introducerii în școli și licee a unui

model de educație sexuală, bazat pe promovarea contraceptivelor și a prezervativelor. În acest fel, tinerii sunt încurajați să folosească pilula sau prezervativul, adoptând un stil de viață lipsit de responsabilitatea actului sexual. Cel mai îngrijorător este faptul că acest model nu pune în evidență decât falsele «beneficii» ale metodelor de contracepție, încurajând intensificarea sexualității. Astfel, va exista mereu o rată de eșec și vor exista sarcini nedorite, prin urmare, vor exista avorturi de care vom fi direct răspunzători.

Trebuie să avem grijă ca acest instrument de formare a tinerilor-educația sexuală- să nu se transforme în unul de deformare (...)

Propun ca, în elaborarea manualelor și predarea educației sexuale, ca subcapitol al «Educației pentru Sănătate», să se pună accentul pe promovarea abstenenței la elevii din școli și licee. Fără reperele moral-creștine, care presupun disciplinarea sentimentelor, castitatea și respectul față de celălalt, educația sexuală se poate transforma ușor în antieducație.

De la data trimiterii acestei scrisori au trecut mai bine de șapte ani, iar opționalul *Educație pentru sănătate*, departe de a promova repere moral-creștine, continuă să pervertească mii de copii, de toate vârstele, riscând, în curând, să devină materie obligatorie în curriculumul național.

Poate că o parte din vină o purtăm și noi, părinți și cadre didactice, care, prinși în tăvălugul rutinei zilnice, ignorăm aspecte importante legate de creșterea și educarea copiilor noștri.

Poate că a sosit momentul în care, cu demnitatea moștenită de la înaintași, să spunem ***Nu vom mai permite, de azi înainte, distrugerea morală a copiilor noștri!***

Poate că vom realiza că avem împreună, profesori și părinți, o atât de mare responsabilitate față de acești copii și că mâine poate fi prea târziu pentru ei!

Domnilor formatori, nu vă jucați cu sufletele unor copii nevinovați! Nu uitați că sunteți pionii într-o bătălie ce are drept miză câștigarea inimilor și minților copiilor noștri!

Ce dar mai de preț puteți face unei națiuni, decât educând copiii

în spirit creștin, promovând bunul-simț și dragostea față de semenii?

De ce nu abordați, asemenea colegilor de la alte instituții similare din țară, cursuri de prevenire a violenței sau infracționalității în școli, prin intermediul orelor de religie? Oare aceste cursuri nu vi se par suficient de motivante sau de moderne? Sau, mai degrabă, nu răspund directivelor internaționale în materie de imbecilizare a tineretului?

De ce pătați memoria strămoșilor noștri care și-au vărsat sângele pentru apărarea valorilor creștine și a identității naționale?

Și, nu în ultimul rând, de ce jigniți sute de dascăli și părinți care așteaptă de la dumneavoastră repere pentru un învățământ de calitate?

Încheiem aceste rânduri cu vorbele poetului și strălucitului gazetar Mihai Eminescu, mai actuale azi ca niciodată: **«Înainte negrei străinătăți care împânzește țara cad codrii noștri seculari și, împreună cu ei, toată istoria, tot caracterul nostru. Moartea, descreșterea populației îndeplinește apoi restul: stârpirea fizică a neamului românesc»** (fragment preluat din articolul *Reacțiunea* publicat de M. Eminescu în ziarul conservator *Timpul*, editia din 22 iulie 1880).

Educația pentru sănătate sau ...impostură?!

„Într-un interviu publicat în nr. 13 al revistei ASTRA - revista Liceului cu Program Sportiv Piatra Neamț - din decembrie 2005, cu ocazia derulării Caravanei SEXDEX care a avut ca punct terminus mai sus-amintita unitate de învățământ, doctorul Cristian Andrei preciza: **«Trebuie schimbată atitudinea tinerilor față de riscurile pe care le implică viața sexuală. Trebuie să vorbești, să fii interactiv în abordarea tinerilor, în felul acesta te gândești că s-ar putea ca acel comportament să fie schimbat în bine, nu doar pe parcursul vizitei tale, ci și după ce pleci. Știți că există în acest moment în derulare și Programul Național de Educație pentru Sănătate în Școala românească. Eu acolo mă străduiesc și repet obsesiv poate ideea că, în munca aceasta pentru sănătate cu tinerii, este important să schimbăm limbajul și modalitățile de comunicare, dinspre afișele care sunt puse în fața biroului directorului, pliantele și toate lecțiile formale, spre canalele de comunicare multimedia (pe care le preferă adolescenții, de obicei).**

Astfel de lecții educative oferă aceste CD-uri multimedia pe care le-am adus cu noi sau discuțiile de pe internet». (http://www.anavirlan.ro/interviuri_andrei.html)

Ne putem lesne închipui ce pot învăța copiii noștri de la astfel de formatori-recunoscuți și promovați de factorii decizionali - în speță, niște impostori și perversi. Să înțelegem cu toții, măcar în al nouălea ceas, că nu ne putem lăsa copiii pe mâinile unor indivizi cu grave tulburări psihice!

Să nu permitem ca educația sexuală să pătrundă, în mod oficial, în școlile din România!"

Material realizat de Irina Nastasiu

„Sfântul Grigorie Palama afirmă: «O minte care-L părăsește pe Dumnezeu devine fie animalică, fie demonică și, după ce se va fi ridicat împotriva legilor firii, râvnește după ceea ce aparține altora și lăcomia ei nu-și mai află împlinirea; un astfel de om se risipește în dorințe trupesti și nici nu cunoaște măsura plăcerilor. Vrea să fie respectat de toți, dezonorându-se pe sine prin faptele sale și vrea ca toți să-l flateze și să fie de acord cu el și cu părerile sale, iar atunci când nu reușește (cum s-ar putea oare întâmpla aceasta?) se umple de o mânie nereprimată. Mânia și furia împotriva celor deopotrivă cu el este precum cea a șarpelui. Iar cel ce a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu devine homicid și i se aseamănă lui satan însuși. Aici se pare că întunecarea minții se leagă de căderea din comuniunea cu Dumnezeu și cu asemănarea cu cel rău, iar acest lucru are consecințe cumplite pentru viața omului. Întrucât el a abdicat de la legile vieții naturale, a ajuns la lăcomie, a ajuns să poftască ceea ce aparține aproapelui său. Urmărește satisfacerea dorințelor trupesti, neavând vreo măsură în toate acestea, cade victima patimilor deșarte și a nedreptăților și părerilor altora, se mânie și se înfurie ușor atunci când este contrazis și, în general, se aseamănă fiarelor și diavolului. Toate aceste consecințe sociale sunt rodul și rezultatul întunecării minții»” (Hierotheos, Mitropolit de Nafpaktos, Persoana în tradiția ortodoxă, Ed. Bunavestire, Bacău, 2002, pag. 107-108)

EDUCAȚIE SEXUALĂ SAU EDUCAȚIE MORAL-CREȘTINĂ?

„Educația sexuală se răspândește în școli și în licee ca obiect de studiu, inițial ca opțional și ulterior, dacă e posibil, ca materie obligatorie cu predare chiar din școlile primare. De când și de ce a devenit absolut necesar să fie expuse în mod explicit relațiile sexuale și metodele contraceptive? De ce de la vârste din ce în ce mai mici?

Scopul inițial, declarat și susținut și în prezent, ar fi faptul că se dorește o scădere a numărului de sarcini și avorturi la adolescente. Surprinzător este faptul că în urma introducerii acestui obiect de studiu s-a ajuns tocmai la opusul celor dorite: a crescut numărul de sarcini și rata avorturilor la adolescente, a scăzut vârsta de debut a vieții sexuale, a crescut frecvența bolilor cu transmitere sexuală și, în plus, a crescut frecvența cancerului mamar și/sau de col uterin (în parte datorat și folosirii contraceptivelor). Această realitate poate fi confirmată de statisticile din țările care deja au experimentat introducerea orelor de educație sexuală în școli (S.U.A., Marea Britanie, Danemarca). Ne întrebăm de ce? Din mai multe motive pe care voi încerca să le analizez în mod succint.

Trebuie precizat încă de la început că nu vom putea face abstracție de faptul că această tentativă de «deformare» a minților și sufletelor copiilor (căci acesta este pericolul pe care-l ascunde «educația sexuală») face parte dintr-un context general al societății actuale, prin care se formează un om nou, fragil, manipulabil, egoist, hedonist, lipsit de valențe morale și spirituale.

În cadrul acestor ore, tinerii, copiii noștri, pe care vrem să-i păstrăm curați la minte și la suflet și să-i creștem armonios, învață că «viața sexuală» este o «necesitate biologică» sau «fiziologică» (și, ca urmare, trebuie neapărat satisfăcută), că anomaliile de genul homosexualității sau perversiunile sexuale constituie, atenție (!), variante ale normalului, că avortul este un mod de exprimare a libertății individuale și o

consecință a democrației. Treptat sunt anulate toate valorile morale, fiind etichetate drept «prejudecăți» și, prin urmare, trebuind abolite, eliminate din conștiința noastră sau ignorate. Sexualitatea a ajuns mod de comunicare, tinerii exprimându-și sentimentele aproape exclusiv cu ajutorul trupului și a înlocuit iubirea, sentiment ce nu mai este înțeles corect

Consecința logică a informațiilor vehiculate în cadrul acestui obiect de studiu (educația sexuală), alături de toate celelalte informații cu care suntem bombardați zilnic prin reclame, muzică, filme, este constituirea unei noi conștiințe, conform căreia devenim doar ființe instinctuale, lipsite de orice dimensiune spirituală, având cel mult și o dimensiune rațională, dar și aceasta pervertită. Devenim omul promovat de sloganurile publicitare, omul senzațiilor, al clipei, omul redus doar la biologic. Aparent puternic, cu decizii «în deplină cunoștință de cauză», omul «liber» ce trăiește într-o societate democratică, ce respectă drepturile tuturor. Câtă ironie! De fapt, am fost și suntem manipulați în toate modurile posibile. În primul rând, limbajul a fost manipulat, iar conștiința noastră, scânteia dumnezeiască din noi, a fost modificată, cu totul pervertită (copilul nenăscut a devenit nonpersoană prin folosirea termenilor de «produs de concepție», «făt», «aglomerare de celule», «embrion» etc. - și astfel natura criminală a avortului a dispărut din conștiința omului contemporan; desfrânarea a devenit emancipare, exprimare exclusivă a dragostei dintre persoane de sex diferit sau nu - model aberant al unei societăți aberante, pierderea premaritală a virginității devenind un țel și un standard al fetelor, care altfel vor fi considerate depășite, inculte, bigote, fiind excluse din microgrupul de apartenență), informațiile au fost trunchiate (medicii nu sunt informați în decursul stagiilor de pregătire cu privire la posibilul efect abortiv al anticoncepționalelor, iar tinerilor cărora li se predau noțiuni de «educație sexuală» nu li se vorbește despre reacțiile adverse ale anticoncepționalelor și nici despre trauma avortului, după cum nici femeilor care vor să facă avort nu li se face o consiliere minimă de către medicul ginecolog cu privire la consecințele fizice posibil dezastruoase și sindromul post-avort, prezent în mod obligatoriu la toate femeile care experimentează o astfel de situație)

Treptat, am devenit cu toții adepți și practicanți ai hedonismului, fiind dispuși la orice compromisuri și orice sacrificii (chiar și de vieți umane - căci avortul este o crimă înfăptuită în numele libertății individuale - «e corpul meu, fac ce vreau cu el» sau în numele necesității de moment - «nu era momentul potrivit, eram prea tineri, prea săraci» etc.) numai pentru a ne satisface plăcerile mai mici sau mai mari. Astfel, crima a ajuns să fie deplin justificată în mentalul societății actuale, societate ce se consideră democratică. De fapt, ne-am întors la un mod de viață al societății primitive, când dreptatea aparține celui mai puternic (căci mama care face avort de fapt uzează de dreptul celui mai puternic, luând decizii cu privire la viața copilului lipsit de apărare).

Iată la ce contribuie aceste ore de educație sexuală! La construirea unui om nou, un om lipsit de valori moral-creștine, cu un stil de viață lipsit de orice responsabilitate, dependent de plăceri (plăcerea sexuală fiind una dintre cele mai intense plăceri), om căruia i s-a indus un fals sentiment de siguranță și o falsă convingere că are liber-arbitru, că este în deplină cunoștință de cauză. Tinerii noștri experimentează un aspect al vieții intime într-un mod inacceptabil, care-i expune la riscuri foarte mari, atât fizice, cât și psihice. Relația sexuală disociată de procreere și trăită în afara căsătoriei și a dimensiunii sale spirituale (se ignoră faptul extraordinar că Dumnezeu ne-a făcut copărtași la actul divin al creației) nu face decât să-i transforme în obiecte de furnizat și procurat plăcere, în indivizi fragili, supuși eșecului (căci orice relație încheiată și nefinalizată prin căsătorie constituie un eșec incontestabil), cu risc mare de depresie și sinucidere (fapt atestat de numeroase studii care afirmă că rata depresiei și a sinuciderilor este mult mai mare în rândul tinerilor care și-au început viața sexuală).

Ceea ce părinții și profesorii, ca factori decizionali în procesul educațional, nu sesizează, de fapt, este faptul că informațiile preluate la orele de educație sexuală reprezintă o realitate trunchiată, făcându-se abstracție de orice valență moral-creștină, că nu se face altceva decât să se incite curiozitatea copiilor, modestia și castitatea lor fiind anulate din start, că se incită, de fapt, dorința de a experimenta relația sexuală premaritală. Afirmăm multora că «oricum ei știu deja din alte surse» despre sexualitate și că mai bine să fie «deplin» informați pentru a lua

o decizie «în cunoștință de cauză» este greșită, pentru că ei nu au încă discernământul pe deplin format, adică nu au capacitatea de a prevedea toate consecințele acțiunilor lor și nu înțeleg pe deplin posibila gravitate a faptelor lor.

Se știe că până la 14 ani copilul nu are discernământ, că începe să se consolideze între 14 și 16 ani și că, uneori, nici după 16 ani nu este pe deplin structurat. Și atunci, unde este libera alegere, în deplină cunoștință de cauză? Și, chiar de ar avea discernământ, putem vorbi de o alegere reală când informațiile sunt prezentate trunchiat?

Mă întreb de ce nimeni nu le vorbește la orele de educație sexuală despre consecințele psihice și fizice ale avortului, de ce avortul este prezentat ca opțiune (unică adesea), de ce nu se spune nimic despre urmările în plan psihic ale debutului vieții sexuale la vârste precoc, ale eșecului în relația de apropiere cu o persoană de sex opus? Se pare că paleta «alegerilor» de care dispun adolescenții (așa cum în mod fals își liniștesc conștiința părinții lor, crezând că o cunoaștere cât mai amănunțită, exclusivă, a pericolelor îi ferește pe copiii lor de rău) este mult restrânsă, realitatea fiind extrem de trunchiată și că, de fapt, așa-zisa alegere «în deplină cunoștință de cauză» este direcționată într-un singur sens.

Problema ar trebui abordată dintr-o altă perspectivă. De ce valori ca fidelitatea, castitatea, cumpătarea nu sunt promovate? De ce nu se face o educație etică, morală, creștină? Căci aceasta ar fi alternativa corectă pentru a-i ajuta pe copii să facă alegeri corecte. Dacă societatea e viciată și ei sunt bombardați zilnic cu informații care-i viciază, atunci noi trebuie să le arătăm care e pericolul real, dar mai ales să le oferim instrumente de luptă împotriva răului, nu să-i perfecționăm doar în a cunoaște răul în cele mai mici detalii. Altfel, consider că suntem justificați în a solicita anularea obiectului de studiu numit «educație sexuală» sau «educație pentru sănătate» (sau în orice alt mod ce încearcă să mascheze conținutul real al informațiilor, așa cum constatăm în ultima perioadă, ceea ce ne ridică și mai multe semne de întrebare și îngrijorare) și înlocuirea sa cu ore de educație morală și creștină, ca singură opțiune viabilă pentru a ne crește copiii sănătoși psihic și fizic, pe deplin armonioși. Mulți se vor întreba de

ce și «educație creștină»? Faptul că noi, în lumea contemporană, îl negăm în mare parte pe Dumnezeu, nu înseamnă că El nu există! Dacă ignorăm valorile tradiției creștine care ne-a apărut timp de 2000 de ani, să apelăm măcar la o gândire rațională, sănătoasă și să remarcăm un singur fapt ce vine în sprijinul acestei ultime idei. Să remarcăm faptul că gradul de viciere al societății îl putem măsura după faptele negative ale oamenilor (furturi, violuri, avorturi, divorțuri, crime, abandonul copiilor și al părinților etc.), iar acestea nu reprezintă altceva decât încălcări ale celor zece porunci («Nu fura!», «Nu ucide!», «Nu desfrâna!», «Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta!» etc.).

Iar în ceea ce privește lumea contemporană, putem remarca faptul că este în creștere atât criminalitatea, cât și numărul celor care încearcă să-L excludă pe Dumnezeu din viața lor.

Urmărind minimele analize de mai sus cu privire la riscurile și consecințele reale ale orelor de educație sexuală și raportând la morala creștină (singura modalitate corectă de apreciere a lumii, de fapt), constatăm că acest obiect nu face decât să promoveze desfrâul și crima (avortul chirurgical și prin intermediul contraceptivelor). Sună dur? Aceasta este realitatea! Este timpul să ne trezim și să facem alegerea corectă!"

EDUCAȚIE MORAL-CREȘTINĂ ȘI NU EDUCAȚIE SEXUALĂ!

Paula Iliescu -
medic specialist psihiatria copilului și adolescentului

ÎN ATENȚIA TUTUROR CELOR RESPONSABILI, A PĂRINȚILOR, PROFESORILOR, DIRECTORILOR DE ȘCOLI ȘI A CELOR ÎN CURS DE „CALIFICARE” PENTRU A PREDĂ AȘA-ZISA EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE

„De câțiva ani, în țara noastră se poartă discuții despre necesitatea introducerii în școli și chiar în grădinite (!) a educației denumită și «educație pentru sănătate».

De-a lungul timpului, ne-am confruntat cu diverse variante ale manualelor după care se vrea să se predea această disciplină.

Pe scurt vorbind, ne-am format convingerea că se încearcă în fapt o pervertire a copiilor noștri

Starea noastră de neliniște este amplificată de faptul că au început deja cursurile de pregătire pentru cei care vor predă în școli disciplinele respective.

Această acțiune se desfășoară în mod netransparent, cu fonduri generoase europene. Să nu uităm, totuși, că acești bani «de la UE» sunt o parte din banii pe care i-am plătit drept taxe către această instituție și ar trebui folosiți în interesul nostru, nu împotriva lui. Deci, se creează infrastructura, ca peste noapte să fim puși în fața faptului împlinit și să nu mai putem reacționa în timp util.

Tot ceea ce am învățat noi, generațiile anterioare, că este pervers și patologic, este prezentat în noile manuale ca normal și dezirabil. Cele mai abjecte noțiuni, cele mai aberante practici se încearcă a fi inoculate în sufletul nevinovat al copiilor. Să nu ne amăgim, nu este doar o informare superficială, ci o prezentare detaliată, pe larg a noțiunilor și practicilor din sfera relațiilor intime anormale, predate în mod explicit, viitorii profesori având obligația să se asigure că cei mici și-au însușit cunoștințele prezentate în mod deplin și în adevăratul lor înțeles. Așadar, cum s-ar spune, «nimeni nu scapă».

În calitate de părinți (bineînțeles, în cazul în care democrația

nu este o vorbă goală și este cu adevărat o valoare capitală a UE), ne afirmăm dreptul de a decide asupra procesului de formare a copiilor noștri. Dacă instituțiile europene care girează aceste acțiuni vor să se compromită total, aceasta este problema lor, iar noi, cât timp mai suntem liberi și întregi la minte, nu vom îngădui acest lucru, folosind toate căile legale de protest, mergând până la retragerea copiilor din școli.

Ne manifestăm rezistența totală și neacceptarea acestor «oferte». Sufletul pur al copiilor este ultimul bastion al rezistenței și dăinuirii noastre. Nevinovăția lor este printre ultimele justificări pe care le avem în fața lui Dumnezeu pentru a mai exista pe acest pământ.

Să fim tari, să fim conștienți, să fim responsabili și să fim vigilenți pentru a nu fi lipsiți de unul din bunurile noastre cele mai de preț!

Știm din surse neoficiale (pentru că cele oficiale sunt ori prea slabe, ori inexistente) că până acum acest proces de contra-educație a copiilor și tinerilor noștri nu a putut fi demarat din lipsa cadrelor. Felicitări și îi fericim pe acei profesori care nu s-au aliniat acestui plan demonic.

Asistăm acum la un moment de cotitură, când se încearcă deturnarea scopului procesului de învățământ din școli. Aceste cursuri care se încearcă a fi implementate sunt, ca și în alte dăți, ambalate în termeni și doctrine care dau un aspect aparent pozitiv, însă, în realitate, peste tot în lume (vezi SUA, Danemarca, Suedia, Marea Britanic etc.), unde au fost aplicate, au produs, cum era de așteptat, rezultate dezastruoase: scăderea vârstei primului contact intim la copii, înmulțirea avorturilor, a perversiunilor, a violenței în școli etc.

Există un proverb românesc care zice că «deșteptul învață din experiența altuia, iar prostul nici dintr-a lui» și altul «când se suie scroafa-n pom, cine tace nu e om» ..

Prin urmare, trebuie să ne apărăm copiii, trebuie să ne salvăm viitorul, trebuie să le facem cunoscute și să luptăm pentru convingerile noastre, cu atât mai mult cu cât vedem ce au pățit alții înaintea noastră.

Însă, în ultima vreme, după mai bine de 20 de ani de intoxicare sexuală prin TV și mass media, au început să apară și persoane care, la scîlpirea banului, să-și amăgească conștiința și să se angreneze în

procesul de schilodire morală a micuților.

Aceste activități sunt, după părerea noastră, mai prejos chiar decât prostituția propriu-zisă. Să le lăsăm copiilor cele ale copilăriei, iar cei care au energie și resurse să se ocupe de lucrurile cu adevărat serioase și grave cu care se confruntă societatea noastră. Bani europeni sunt banii noștri, nu sunt căzuți din cer (nimeni niciodată nu ne-a dat nimic gratis), așadar vrem să fie folosiți în mod benefic pentru toți.

Așa cum, pentru conștiința și convingerea noastră creștină, sufletul e mai important decât trupul și mai valoros decât lumea toată, putem spune (ca să ne exprimăm mai plastic) că «meseria de ucigaș plătit e mai respectabilă decât cea de profesor de o astfel de educație sexuală, iar bordelul e mai cinstit decât o asemenea școală care se pregătește pentru copiii noștri».

Nu suntem împotriva unei educații corecte pentru sănătate, dar ne temem că, până și o inițiativă corectă, în climatul și condițiile actuale, ar fi deturnată spre rău și ar deschide calea unor abuzuri.

NU! Conținutului obscen al viitoarelor manuale,

NU! Pervertirii copiilor,

NU! Intruziunii agresive în viața școlarilor și a familiei,

NU! Deturnării scopului educațional al școlii,

NU! Minciunii și promiscuității”

Constantin Lupei

CE SE PREGĂTEȘTE PENTRU COPIII NOȘTRI? NOI CE FACEM?

„Exact acum un an, atrăgeam atenția în cadrul revistei noastre (*Familia Ortodoxă*, Nr. 10/2009) asupra unui document elaborat de UNESCO prin care această agenție a ONU încearcă să dea tonul pentru impunerea unor noi principii educaționale în întreaga lume

Documentul UNESCO *Principii directoare internaționale pentru educația sexuală*, elaborat în iunie 2009 dorea răspândirea educației sexuale peste tot în lume la tinerii cu vârsta cuprinsă între 5 și 18 ani. Acesta pleca de la principiul că omul este în esență o ființă ce trebuie să-și satisfacă orice pulsione sexuală fără constrângere pentru a se dezvolta în mod «armonios» și fără prejudecăți. Între altele, susținea fățiș practica onaniei și a licenței sexuale la adolescenți și prezenta cuplurile homosexuale ca alternativă la familia tradițională. Documentul a provocat la momentul respectiv un val de indignare și de proteste la nivel mondial. În urma acestora, ideologia UNESCO au făcut un pas înapoi pentru a face, cu elan, alți doi înainte și au eliberat în septembrie anul acesta un nou raport având la bază aceleași principii directoare, însă puțin machiate

Lifesitenews.com ne informează că din ghidul noilor principii directoare susținute de ONU sunt înlăturate unele expresii prea explicite. Însă într-o anexă ce trasează bazele curriculei pentru educația sexuală a copiilor cu vârsta cuprinsă între naștere și 5 ani, părinții sunt îndemnați să dea copiilor păpuși «corecte» din punct de vedere anatomic cu care să se joace, să-i instruiască în privința diferitelor tipuri de relații sexuale și să susțină beneficiile masturbării. Astfel, în curriculum se afirmă că «Dacă un copil, în intimitatea lui, își atinge organele sexuale», părinții trebuie să «ignore comportamentul».

În privința identității de gen, curriculum-ul avertizează că părinții care susțin viziunea tradițională asupra identității de gen împiedică creșterea copiilor «Confuzia în privința acestor chestiuni (a identității de gen) și teama de homosexualitate (homofobia) au condus la o îngrădire de către părinți și alți adulți a modului în care fetele și băieții se exprimă»

De asemenea, curriculum-ul îi instruieste pe profesori și educatori că ar trebui să evite atitudinea «moralizatoare», întrucât, în

ceea ce privește valorile, binele și răul sunt valori relative.

Nu în ultimul rând problema principală a acestor noi principii directoare este că urmează filosofia educațională a unuia dintre cei mai mari detractori ai moralității umane din secolul XX. UNESCO a recunoscut că raportul a fost întocmit de către unul dintre foștii directori ai Consiliului pentru Educația și Informarea asupra Sexualității din Statele Unite (SIECUS), organismul prin care Institutul Kinsey încearcă să-și impună filosofia educațională.

Institutul Kinsey a fost fondat de către unul dintre cei mai faimoși sexologi din SUA, Alfred Kinsey, care a dobândit în anii '50 un renume mondial datorită lucrărilor sale despre comportamentul sexual la bărbați și la femei. În principiu, acesta susținea în lucrările sale că cei mici sunt ființe sexuale ce trebuie stimulate în acest sens. Cercetările din ultimii 20 de ani au scos la iveală faptul că Kinsey și-a fundamentat cercetările și datele statistice în privința sexualității copiilor pe datele furnizate de cei mai mari pedofili ai timpului, indivizi ce violaseră sute de copii. Kinsey nu numai că nu i-a dat pe mâna autorităților, ci i-a încurajat să-și continue practicile, dar să și le noteze în jurnale special construite.

Studiile sale fundamentate pe falsuri și atrocități au stat și stau la baza formării sexologiei ca ramură a unei noi științe prin care se încearcă justificarea celor mai aberante deviații sexuale ca practici normale. El este deci și fondatorul noilor curricule educaționale care pun accent pe educația sexuală pentru copii și pe desfrâul instituționalizat.

În 1964 Institutul Kinsey a fondat SIECUS ca instrument al său pentru implementarea noii sale filosofii educaționale. Interesant e faptul că primul său director a fost Mary Calderone, un medic care a condus Planned Parenthood, faimoasa organizație ce deține pe teritoriul SUA mii de cabinete pentru avort. De altfel, Planned Parenthood este și unul dintre cei mai mari susținători în zilele noastre ai introducerii educației sexuale și al desfrâului printre adolescenți.

(din articolul ONU *reia ofensiva pentru impunerea educației sexuale în lume ca drept al copilului*, **Familia Ortodoxă**, nr. 11/22 din 2010, pag. 61-63)

RUSIA ESTE SANȚIONATĂ DE CEDO PENTRU APĂRAREA ÎNVĂȚĂTURII CREȘTINE

„Prin decizia din 21 octombrie 2010, care condamnă Rusia pentru interzicerea marșurilor homosexualilor și o obligă la plata unei sume de aproximativ 30.000 de euro despăgubiri, devine tot mai clar pentru toată lumea că brațul juridic al Consiliului Europei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) este instrumentul juridic al unei noi ideologii anticeștine .

În 2009, două hotărâri contradictorii ale acestui organism juridic au surprins ceea ce orice om de bună credință putea să vadă cu ochiul liber. Într-un caz deja notoriu, CEDO a decis să dea câștig de cauză unui cetățean italian care s-a simțit discriminat de prezența crucifixelor din sălile de clasă în care studiază copilul său. Cazul particular a fost transformat - în bună tradiție despotică - într-unul general, pentru a sluji unor interese specifice, iar CEDO a dat câștig de cauză cetățeanului împotriva statului italian și a cerut retragerea crucilor din toate școlile publice din Italia.

În virtutea libertății de expresie și de conștiință, precum și a dreptului părinților de a-și educa copiii în spiritul propriilor concepții filosofice sau credințe religioase, CEDO a dat câștig de cauză unui cetățean împotriva statului care recunoaște un simbol creștin pentru fundamentarea identității sale. Într-un alt caz însă, în care o familie din Germania a dat în judecată statul pentru că le-au fost încălcate drepturile paternale menționate mai sus, prin obligarea copiilor lor de a urma cursuri de educație sexuală pe care părinții le considerau anticeștine, CEDO a dat câștig de cauză statului împotriva cetățeanului.

Dar de când nerușinarea a devenit prin decret unional norma comună a întâlnirii noastre în spațiul public, fecioria e disprețuită și ironizată, buna cuviință este luată în derâdere, iar noi suntem somați să ne desfrânăm

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) și Convențiile Europene ale Drepturilor Omului caută asigurarea cu orice preț a oricărei libertăți în afara autenticei noastre libertăți: aceea de a trăi în preajma lui Dumnezeu prin lucrarea poruncilor Lui" (din articolul *CEDO condamnă Rusia pentru interzicerea marșurilor homosexualilor*, **Familia Ortodoxă**, nr 11/22 din 2010, pag 63-64)

Trăim într-o lume înfățișată, pe scurt, în următoarele rânduri: UE - noul soviet?

UE- noul soviet?

„Mi se pare de neînțeles că, după ce a fost îngropat un monstru, Uniunea Sovietică, un monstru similar este construit. De ce CE (Comunitatea Europeană) a devenit UE (Uniunea Europeană)?¹

Poate dacă examinăm Rusia sovietică vom afla răspunsul. Uniunea Sovietică era condusă de 15 oameni care nu erau aleși, care se investeau în funcții reciproc și care nu dădeau socoteală nimănui. **Uniunea Europeană este condusă de 2000 de oameni în același fel. Se întâlnesc în secret, nu răspund față de cineva și nu-i putem destitui din funcții.**

S-ar putea spune că Uniunea Europeană are un parlament ales. Și Uniunea Sovietică avea unul: Sovietul Suprem. Se aplica ștampila (se vota) la fel ca pentru Parlamentul European, iar timpul la microfon era limitat la un minut pentru fiecare vorbitor la fel ca și în Parlamentul European.

În UE sunt sute de mii de eurocrați cu salarii imense, cu mulți servitori, bonusuri și privilegii, cu imunitate pe viață la orice persecuție, care sunt mutați pur și simplu de la o funcție la alta, indiferent dacă au făcut treabă sau nu. Nu este asta exact ce se făcea în fosta Uniune Sovietică?

Uniunea Sovietică a fost creată prin coerciție și prin ocupare militară. Uniunea Europeană, admitem, a fost creată fără folosirea

¹ <http://viitorulesteverde.wordpress.com/2011/02/27/vladimir-bukovsky-ue-noul-soviet/>
Vladimir Bukovsky UE - noul Soviet?
posted on 27/02/2011 by Alex Imreh

expresă a forței militare, dar tot prin coerciție și prin abuzuri economice. Pentru a continua să existe, Uniunea Sovietică s-a extins continuu. În momentul când s-a oprit extinderea, a început colapsul. Iar eu am convingerea că așa se va întâmpla și cu Uniunea Europeană.

Scopul existenței Uniunii Sovietice a fost crearea unei noi entități istorice: poporul sovietic, iar noi trebuie să ne (renegăm) uităm naționalitatea, tradițiile și obiceiurile popoarelor noastre. La fel și Uniunea Europeană nu dorește să fiți englezi sau francezi (nici români sau bulgari). Dorește ca voi toți să fiți o nouă entitate istorică, să fiți europeni. Să vă suprima toate sentimentele naționale și să trăiți ca o comunitate multinațională. După 73 de ani, același sistem (multinațional) în Uniunea Sovietică, a cauzat mai multe conflicte interetnice decât oriunde în lume. În Uniunea Sovietică unul din marile țeluri a fost distrugerea statului - națiune. Și asta este exact ce face UE astăzi. Bruxelles-ul absoarbe state-națiune pentru ca acestea să nu mai existe.

Corupția era generală în sistemul sovietic, de sus până jos. Și tot așa este și în UE. Aceeași activitate coruptivă care îmbiba Uniunea Sovietică este și în UE. Cei care i se opun sau o dezvăluie sunt reduși la tăcere sau pedepsiți. Nimic nu s-a schimbat.

În Uniunea Sovietică aveam gulagul. Văd că, de asemenea, avem gulag și în UE. Nu se numește «gulag», ci «**political corect**». Când oricine încearcă să exprime ce gândește în legătură cu evenimentele (cu agenda de lucru a UE), iar viziunea sa este diferită de linia agreată (aprobată, oficială) va fi ostracizat. Acesta este începutul gulagului, începutul pierderii libertății.

În Uniunea Sovietică ne-au spus că avem nevoie de un stat federal pentru a evita războiul. În UE fac exact același lucru.

Pe scurt, este aceeași ideologie, modelul sovietic prezentat în ambalaj vestit. Dar, din nou, la fel ca Uniunea Sovietică, UE conține și propriul sfârșit. Din nefericire, când se va prăbuși, și se va prăbuși, va lăsa în urmă dezastru imens și vom rămâne cu uriașe probleme economice și etnice. Vechiul sistem sovietic a fost incapabil de reformă și la fel și UE.

Dar există o alternativă la a fi conduși de cei 2000 de oficiali autodesemnați din Bruxelles. Se numește **independență**. Nu trebuie să accepți ce au planificat pentru tine. Până la urmă, nimeni nu te-a întrebat dacă vrei să participi (să fii în UE)!

Eu am trăit în viitorul tău (Uniunea Sovietică) și nu a funcționat!"

Se distribuie gratuit.